

Temný
STRELEC

L. J. SHEN

metafora

Temný
STRELEC

L. J. SHEN

L. J. SHEN
TEMNÝ STRELEC

Vydala GRADA Slovakia s.r.o., pod značkou Metafora
Moskovská 29, 811 08 Bratislava 1
www.grada.sk
Tel.: +421 2 556 451 89
ako svoju 470. publikáciu.

Z anglického originálu *Bad Bishop*, vydaného vydavateľstvom Bloom Books v roku 2025,
preložila do slovenčiny Andrea Vargovčíková.

Jazyková redakcia Anetta Letková
Obálka, grafická úprava a sadzba Zuzana Ondrovičová

Vydanie 1., 2026
Počet strán 416
Tlač TBB, a.s.

Copyright © BAD BISHOP by L. J. Shen, 2025
Slovak edition © GRADA Slovakia s.r.o., 2026
Translation © Andrea Vargovčíková, 2026
Cover photo © magnific.com, stock.adobe/lolly66

Upozornenie pre čitateľov a používateľov tejto knihy

*Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto tlačenej či elektronickej knihy nesmie byť reprodukováaná a šírená v papierovej, elektronickej či inej podobe bez predchádzajúceho písomného súhlasu nakladateľa. Neoprávnené použitie tejto knihy bude **trestne stíhané**. Automatizovaná analýza textov alebo dát v zmysle čl. 4 smernice 2019/790/EU a používanie tejto knihy na tréningovanie AI sú **bez súhlasu nositeľa práv zakázané**.*

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording or by any information storage and retrieval system without permission in writing from the Publisher. The moral rights of the author have been asserted

ISBN 978-80-8305-459-2 (ePub)
ISBN 978-80-8305-458-5 (pdf)
ISBN 978-80-8305-457-8 (print)

POZNÁMKA AUTORKY

V tomto románe sa vyskytujú dialógy v posunkovom jazyku. Usilovala som sa ho reprodukovať čo najvernejšie, no dovolila som si využiť aj umeleckú voľnosť.

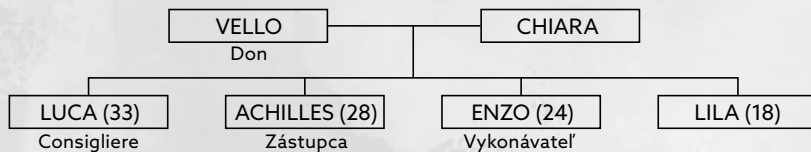
V tejto knihe sa to hemží krvou a násilnými úmrtiami. Jednoducho je nesmierne temná. Ak máte výhrady voči postavám pohybujúcim sa na hrane morálky, nestráivate ju ani s kilami pastiliek proti páleniu záhy.

Úplný zoznam varovaní o obsahu nájdete tu: shor.by/kMi5.

SPOLOK NIČOMNÍKOV

FERRANTEOVCI

CAMORRA

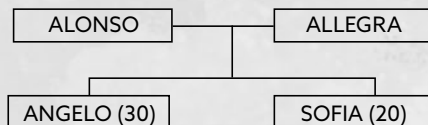

CALLAGHANOVCI

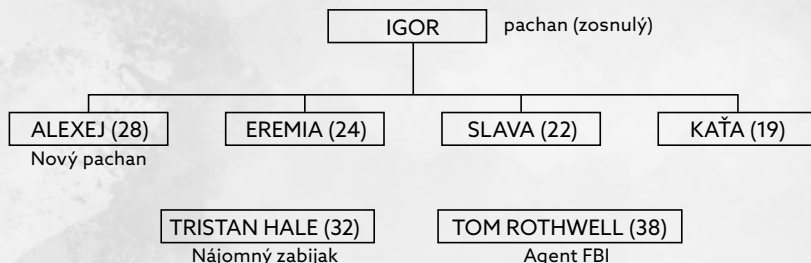
BANDINIOVCI

OUTFIT, CHICAGO

RASPUTINOVCI

BRATVA

*Venujem všetkým čitateľom, ktorí sa sťažujú,
že moji hrdinovia sú vždy nenapraviteľní idioti...*

Obávam sa, že pre vás nemám dobrú správu.

*... vtom otvorím závor dvier;
vonku tma a nič viac, ver.*

Edgar Allan Poe*

*Nech nám kvety pripomínajú,
prečo je dážď taký potrebný.*

Xan Oku

* POE, Edgar Allan. *Havran: báseň*. Bratislava: Elán, 1943. Prel. V. Roy

Čo je zlý strelec?*

V šachu sa za zlého strelca označuje strelec
zablokovaný vlastnými pešiakmi, takže jeho pôsobnosť
aj počet políčok, na ktoré má dosah, sú obmedzené.

Zlý strelec sa považuje za nenapraviteľného.

* Pôvodný názov tejto knihy odkazuje práve na šachový termín „zlý strelec“.

ZOZNAM SKLADIEB

(Najlepšie si ich užijete v tomto poradí.)

A. M., Shaone & Pepp J One – *NAnthem Vol 1*

whatyoudid. – *SuperVillain Origin Story*

Lucariello feat. Raiz – *Aria*

notefly, HVLO & IOVA – *In A Grave*

Cheska Moore – *Don't Talk*

Kaphy & DEIIN – *Won't Run Away*

The Cranberries – *Animal Instinct*

Skeler & Devilish Trio – *Clubbed to Death*

Apollo On The Run & Georgina Black – *Sugar*

BLACKPINK – *Pink Venom*

The White Stripes – *Seven Nation Army*

Tears for Fears – *Shout*

Arctic Monkeys – *No.1 Party Anthem*

Matt Maltese – *As the World Caves In*

Alphaville – *Forever Young*

Damien Rice – *9 Crimes*

The Corrs – *Only When I Sleep*

DOSLOV

Don Machiavelli „Vello“ Ferrante umieral.

Bolo to najhoršie utajované tajomstvo v mafi.

Jeho diagnóza bola záhada, jeho zdravotný stav sa rapídne zhoršoval. Smrť mu ostrými pazúrami škriabala na dvere.

Prenikala cez jeho papierovo tenkú žltú kožu.

Pomaly vytekala z jeho matných, suchých očí.

Úboho – ba neprijateľne – ňou páchol.

Z jeho scvrkávajúceho sa tela sa širil zápach zlyhávajúcej pečene a obličiek.

Smrdelo mu z úst.

Jeho smrteľná existencia sa rozpadala.

Vello neznášal hry. Okrem šachu.

Exceloval v ňom.

Šach bol dobrý. Inteligentný a strategický.

Šach bol vojna.

Dobýjate a rozdeľujete. Zajímate a ničíte.

A čo je najdôležitejšie, šach je spravodlivý.

Nič z toho by nemalo význam, keby don Vello nebol dôležitý.

Bol veľký šéf. Vládca New Yorku.

Stál na čele klanu Ferranteovcov z talianskej camorry, a tak si mohol zvoliť svojho najvhodnejšieho nástupcu.

Bol tu Luca, jeho najstarší syn a očakávaný dedič. Sčasti aristokrat, sčasti jazdec. Vypočítavý a tichý. Hladký a chladný ako mramor.

Potom Achilles, prostredný syn. Všetci sa ho báli a nikto ho nemal rád. Grécky bojovník. Prišera, ktorá prevzala podobu človeka, no veľa jej nechýbalo, aby rozpútala peklo.

A napokon Enzo, najmladší syn. S očami hrejivej farby whisky a poddajnou náturou. Na muža až príliš pekný. Šarmantný a schopný presvedčiť vás o čomkoľvek.

Vďaka Lilinmu sobášu bolo treba počítať aj so zaťom. Ten sa však javil priveľmi nevyrovnaný na to, aby vládol aj nad niečím iným ako peklom.

A potom tu bol jeho obľúbenec. Tajný syn. Jeho zlatý chlapec. *Essere il beniamino*.

Nebol síce urodzený Ferrante, no schopnosti mu nechýbali.

Aj on vstúpi do hry. No nie teraz. Ešte nie.

Mal vežu a jazdca, strelca a kráľa. Zopár pešiakov a kráľovnú.

Vello sa díval na šachovú súpravu s figúrkami ako postavami z bitky pri Waterloo vo svojej pracovni a z posledných síl si šúchal bradu.

Takto by mohol žiť celé mesiace. Ba roky. Vedel však, kedy a ako chce zomrieť. Zostávalo už len vymenovať svojho nástupcu.

Jeden z nich zaujme jeho miesto. Uplatní si nárok na jeho krvou nasiaknuté územie.

Od celého východného pobrežia až po Neapol v Taliansku.

Stane sa donom camorry. Nepopierateľným vládcom podsvetia.

Lenže kto?

Luca

Achilles

Enzo

Tiernan

Essere il beniamino

1. KAPITOLA

TIERNAN

362 DNÍ DO SEBAZNIČENIA

Bolešť.

Jedna z mojich najobľúbenejších lahôdok.

Užíval som si horúci dotyk ostrej čepele, chladný bozk kovových pút, výbušné teplo drviacich sa kostí pod hánkami. Naozaj, nie je nič lepšie ako potýčka, aby som si pripomenul, že žijem.

Aj keď očividne aj ja som mal svoje hranice.

Našiel som ich v suteréne domu zločineckej rodiny Ferranteovcov. Pripútaný sťahovacími páskami k drevenej stoličke, ktorá páchla výkalmi, močom a zaschnutou krvou. Od mlátenia počas uplynulých štyridsiatic minút mi opuchla tvár.

Prvých dvadsať minút sa dalo znieť. Kurva, dokonca som sa aj trochu vzrušil, keď Achilles vytiahol boxer! Toto však už bolo priveľa, dokonca aj pre takého znalca bolesti, ako som ja.

Problémom nebolo násilie, smrť bola v mojej práci prítomná vždy.

Len som si neuvedomil, že umriem od nudy.

Takmer som podľahol pokušeniu dokončiť ich prácu a podrezať si krk sám.

Radšej to než dookola počúvať ich táranie o... Ako to nazvať? O umeleckom projekte.

„Ale, ale.“ Achilles mi vrazil päšťou do tváre, až ma odhodilo dozadu. Z nosa mi vystrekla krv. „Už chápem, prečo ťa Rasputinovci prezývajú Nesmrteľný. Kurva, veď ty odmietaš zomrieť!“

Z prepadnutej hrude sa mi vydralo zavrčanie. Posunul som sa, aby som si váhou vlastného tela nedochrámal zápästia, vystrčil som jazyk a zachytil krv stekajúcu po líci. „Možno si len neschopák a nevieš zabíjať.“

Vyslúžil som si silný úder do rebier. Tentoraz od Enza Ferranteho, najmladšieho brata. Akoby mi roztrhol pečeň. Akoby ten úbohý orgán nemal dosť starostí aj bez tohto. „Drž hubu, inak ti stiahnem kožu od gulí až po ksicht, Callaghan,“ varoval ma veselým a srdečným tónom.

Kedy sa konečne dostaneme k tej zaujímavej časti? Čas sú peniaze a na rozdiel od Ferranteovcov som si musel zarábať na živobytie každý večer.

Enzo mi napľul do otvorenej rany na tvári. Jeho sliny mi dráždili rozodreté mäso.

Odplatil som sa mu chrchlom hlienu a krvi na topánku.

„Kriste, tie louboutinky mi ručne postriekal sám Banksy!“ poštažoval sa. „Nehanbíš sa? A to ti každý rok posielam vianočné pohľadnice.“

To bola pravda. Aj keď som tie posraté listy nikdy neotváral.

Ferranteovci ovládali deväťdesiat percent územia New Yorku. Osobne by som im nezveril ani ovládanie automatických dverí. Ja som vládol nad zvyšnými desiatimi percentami, a to oveľa tvrďšou rukou. Ja som predstavoval budúcnosť, oni minulosť. A dobre to vedeli.

Niektorí ľudia zbierali známky, iní mince. Ja som sa zameral na lebky svojich nepriateľov. Úsporný koníček, aj keď sa pri ňom človek dosť zababre. Zároveň som tým vysielal jasný odkaz – nezahrávajte sa so mnou ani len hypoteticky.

A tak sa medzi nami ocitla ľudská lebka. Moje malé víkendové potešenie. Patrila Igorovi Rasputinovi, šéfovi bratvy. Teda bývalému šéfovi. Práve toto Ferranteovcov rozzúrilo dobiela.

„Pozor na Igorovu lebku,“ upozornil som ich sucho. „Plánujem si z nej spraviť stojan na perá.“

„Bez rúk budeš sotva písať, Alexander Hamilton,“ pokarhal ma Luca.

Tvárou sa mi mihlo podráždenie. Zriedkavý záblesk ľudskosti. Lucovi to neušlo. „Čo si si myslel, že sa stane, keď sme ťa sem zavolali?“ pokračoval. „Zabil si pachana západného pobrežia na našom území.“

„Nemáš za čo.“

„Čo si to povedal?“

„Keby si sa o to územie lepšie staral, nepáchol by sem, nepreťahoval by tvoje kurvy, nedegustoval by tvoje drogy a nekradol by ti vojakov.“

Achilles sa ku mne pomaly priblížil. Prstami mi zovrel krk a palcami mi tlačil ohryzok do hrdla. Uškrtiť ma vlastnou chrupavkou? Ten chlap sa nezdá. Pohrdal som všednosťou, nudnú vraždu nevynímajúc. Achilles Ferrante bol chladnokrvný netvor. Aspoň však nepatril k sivému priemeru.

Bratia ho odo mňa odtrhli, skôr než mi úplne zastavil prívod kyslíka, a šmarili ho do steny. Trojica sa začala hádať v neapolskom dialekte, pery sa im pohybovali bleskovou rýchlosťou.

Kým som čakal, až sa prestanú prekrikovať, znudene som si prezerol okolie.

Pokiaľ ide o mučiarnu, táto bola vcelku primeraná. Kamenné steny, prítmie, chlad a celý arzenál stredovekých mučiacich nástrojov. Železná panna, škripec, hruška úzkosti. No aj obyčajný stojan na nože, reťazová píla a stena obvešaná zbraňami. Hotový Disney World pre psychopatov. A ja som si nemohol vyskúšať ani jednu atrakciu.

Dvere navrchu strmého schodiska boli čalúnené penou tlmiacou hluk. Nikto ma nepride zachrániť.

Niežeby bolo čo zachraňovať.

Žiadna duša.

Žiadne srdce.

Žiadne svedomie.

Bol som živá mŕtvola. Chodiace kosti, svaly, mäso a výstražná. Poháňala ma pomsta a stačila na to, aby som sa ako-tak hýbal.

Nakoniec sa Luca od nich odtrhol a podišiel ku mne. Schmatol ma za golier a znova posadil. Strčil mi do úst cigaretu a zapálil mi ju svojím zapalovačom.

A tak sa večer prehupol do časti, v ktorej prichádza na rad dobrý a zlý policajt. No to ma podrž!

„Zabil si šéfa bratvy,“ zachrapčal prefajčeným hlasom. „Dobre sa nám s nimi obchoduje. Drogy, zbrane, pranie špinavých peňazí. Stojíš ma peniaze, Callaghan. A ja mám peniaze rád. Vieš, čo nemám rád?“

„Čisté pľúca?“ Zastavil som sa pohľadom na cigarete v jeho ruke.

„Ľudí, ktorí mi stoja v ceste k peniazom. Vždy nachádzam kreatívne spôsoby, ako sa ich zbaviť.“

„Pošli mi účet,“ odvrkol som.

„No nejde iba o peniaze.“ Odkopol pachanovu lebku. „New York patrí nám. Keď tu likviduješ ľudí, robíš z nás magorov, ktorí nemajú pod kontrolou vlastné územie.“

„Kde je háčik?“ spýtal som sa odmerane a znudene. „Čo, doboha, stváral šéf bratvy na území camorry?“

„Rodinná udalosť,“ zavrčal Enzo. „Promócie jeho synovca. Igor požiadaval o povolenie a ja osobne som mu ho dal. A teraz tvojou vinou vyzerám ako debil.“

Na to ma nepotreboval. Skvele to zvládal aj sám.

„Videl som ho vychádzať z vášho klubu,“ pripomenul som mu.

„Bola to veľmi emotívna slávnosť, jasné?“ vyhlásil Enzo vážne. „Vzal tam synovca na jeho prvý drink. Podľa mňa celkom milé.“

„Môj spor s Rasputinovcami presahuje hranice geografie a politiky. Neprestanem, kým neznesiem zo sveta celú rodinu,“ odsekol som, stále s cigaretou medzi perami. Nefajčil som. Aspoň nie často. Iba občas, aj to väčšinou trávu. Priveľmi som sa oddával ostatným svojim nerestiam – násiliu a chamtivosti – na to, aby som podľahol aj tretej. „A ak sa odvážia páchnuť do tohto mesta, nech si ma neprajú.“

„Dúfajme, že tá nevraživosť ťa neprejde ani na druhom svete.“ Achilles ma plesol po chrbte, až mi takmer vyrazil pľúca. „Lebo keď si

nabudúce budeš dovoľovať na území camorry, opečiem ti riť na ražni ako bravčové stehno.“

„Keďže si na New York brúsia zuby už roky, bol by si idiot, keby si do toho zasahoval.“ Presvedčiť Ferranteovcov, aby sa zmierili s realitou, bolo ako snažiť sa oživiť zrazené zviera na ceste, no aj tak ma niečo nútilo aspoň to skúsiť.

„New York je náš,“ zavrčal Luca.

„Nehovor. Bronx patrí mne a Rusi už dlho skupujú pozemky na Manhattane. Neobchodujete s nimi, kradnú vám moc.“ Vyplul som cigaretu. „Už dobrých desať rokov prichádzate o prestíž. Len čo stratíte Upper East Side, vaše impérium sa rozpadne. Vlastne sa už aj rozpadá. Prečo asi si váš otec ešte vždy nevybral z vás úbožiacov svojho nástupcu? Ste slabí ako čaj.“ Len tak-tak sa mi do hlasu nevkradlo podráždenie. „Dajte mi voľnú ruku a s Rusmi skončujem raz a navždy.“

„Nahováraš nám, že ti ide iba o naše dobro?“ Luca si potiahol z cigarety a vyfúkol dym bokom. „Po tom všetkom?“

Týchto sviniarov poznám od svojich štrnástich. Starli ako fajnová mŕtvola.

„Zabíjam ich z osobnej pomsty.“ Ponáťoval som si krk. „Naše záujmy sa náhodou zhodujú, to je všetko.“

„Čo s nimi máš?“ Luca si vyložil chodidlo v okrídlenej topánke na Igorovu lebku.

Namiesto odpovede som zaťal zuby a otupene naňho hľadel.

„Budeš musieť zabiť armádu vojakov, než sa dostaneš k Alexovi Rasputinovi.“ Enzo si poklepal po perách.

K Igorovmu synovi. Druhému najvyššie postavenému mužovi v hierarchii bratvy. Budúcemu pachanovi.

„Nevyhrážaj sa mi zábavou.“

„To by bol ozaj husársky kúsok.“ Achilles si prešiel hánkami po líčnej kosti. „Aj keby sme ti dovolili vydať sa na tú šialenú výpravu, nemáš na to dosť ľudí.“

„Pomocou by som nepohrdol.“ Veľavravne som zdvihol obočie.

„V žiadnom prípade sa nezapletieme do otvorenej mafiánskej vojny.“ Luca pokrútil hlavou. „Nie je to môj cirkus ani moje opice.“

„Fajn. Tak sa mi prac z cesty.“

Achilles premýšľal nad mojimi slovami, v očiach sa mu hrozivo lesklo. „Tvoj návrh má dva zádrhy.“

Apaticky som naňho hľadel. Chystala sa ďalšia prednáška v štýle TED Talku. Prekliati Taliani a ich láska k slovám!

Achilles nesklamal.

„Po prvé, keď Alexa vyťahnu z Hudsonu, najviac si to odskáčeme my,“ spustil.

To sa dalo ľahko vyriešiť. Mohol som ho zabiť aj inde. „A po druhé?“

Achilles sa odtisol od steny, vybral sa ku mne a sklonil sa. Takmer sme sa dotýkali nosmi. Tvár tohto ohavného špinavca by nemilovala ani slepá matka. Povrávalo sa, že každý centimeter tela má zjazvený, popálený alebo oboje. A že každú časť jeho tela od brady nadol pokrývajú zložité tetovania.

„Ešte som ťa nepotrestal za vraždu Filippa,“ zachripel.

A zase sme boli pri tom.

Pred desiatimi mesiacmi som zabil jedného z Ferranteho vojakov, keď som uniesol ženu, na ktorú dozeral. Nebolo v tom nič osobné, jednoducho vedľajšia škoda.

„Koľkokrát ti to mám opakovať? Myslel som si, že je to len poskok, nie rodinný maznáčik.“

„Zmenilo by to niečo?“

Ani nie. Ibaže ľudia – sociopatov nevynímajúc – radi hrajú hru na „čo ak“. Premýšľajú nad alternatívami cesty, po ktorej sa vybrali.

„Mieril by som na srdce, aby z jeho tváre neostala kaša.“

Členovia camorrry zbožňovali pohreby s otvorenou rakvou. Ak vezmeme do úvahy ich povolanie, je to predsa len trochu prehnané.

„*Che palle*.“ Achilles ma udrel bokom zbrane, až mi myklo hlavou. Moja nuda prerástla do netrpezlivosti. Mal som predsa dosť svojej roboty, na ktorú treba dohliadnuť.